

The Holy See

PRZEMÓWIENIE OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV NA ZAKOCZENIE MODLITWY RÓACOWEJ W OGRODACH WATYKASKICH

*Grota Lourdes w Ogródach Watykańskich
Sobota, 31 maja 2025 r.*

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry!

Z radością dołączam do was podczas tego czuwania modlitewnego na zakończenie miesiąca maja. To gest wiary, który w prostocie i pobożności gromadzi nas pod matczynym płaszczem Maryi. W tym roku przywołuje on niektóre ważne aspekty Jubileuszu, który obchodzimy: uwielbienie, drogę, nadzieję, a przede wszystkim wiarę – rozważaną i wspólnie wyznawaną.

Odmówiliście wspólnie Różaniec święty – modlitwę, która, jak podkreślił św. Jan Paweł II, ma rys maryjny i serce chrystologiczne, i która „skupia w sobie głębię całego przesłania ewangelicznego” (List apost. *Rosarium Virginis Mariae*, 16 października 2002, 1).

I rzeczywiście, rozważając tajemnice radosne podczas tej drogi, wchodziliście i zatrzymywaliście się – niczym na pielgrzymce – w wielu miejscach z życia Jezusa: w domu w Nazarecie – kontemplując Zwiastowanie; w domu Zachariasza – kontemplując Nawiedzenie, które dziś obchodzimy; w grocie betlejemskiej – kontemplując Boże Narodzenie; w świątyni jerozolimskiej – kontemplując Ofiarowanie, a następnie Odnalezienie Jezusa. W powtarzanym z wiarą *Zdrowaś Maryjo* towarzyszyły wam słowa Anioła skierowane do Matki Bożej: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą” (Łk 1, 28), oraz słowa Elżbiety, która przyjęła Ją z radością: „Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona” (Łk 1, 42).

W ten sposób Słowo Boże odmierzało wasze kroki, nadając rytm wędrowaniu, przystankom i wyruszaniu dalej, jak niegdyś ludowi Izraela na pustyni, zmierzającemu do Ziemi Obiecanej.

Patrzmy więc, na nasze życie jako na drogę za Jezusem, którą mamy przemierzać, tak jak dziś wieczorem, razem z Maryją. Prośmy Pana, byśmy potrafili chwalić Go każdego dnia „życiem i językiem, sercem i wargami, głosem i postępowaniem” (św. Augustyn, *Sermo 256*, 1), unikając fałszywych tonów: niech język będzie zgodny z życiem, a wargi z sumieniem (por. *tamże*).

Pozdrawiam obecnych Księży Kardynałów, Biskupów, Kapłanów, Osoby Konsekrowane oraz wszystkich Wiernych. Szczególnie pragnę wyrazić serdeczność i wdzięczność Siostrom Benedyktynkom z klasztoru *Mater Ecclesiae*, które swoją ukrytą i nieustanną modlitwą wspierają naszą wspólnotę i naszą posługę.

Niech radość tego momentu pozostanie i wzrasta w nas – „w naszym życiu osobistym i rodzinnym, w każdym środowisku, a szczególnie w życiu tej rodziny, która tutaj, w Watykanie, służy Kościołowi powszechnemu” (Benedykt XVI, *Zakończenie miesiąca maja*, 31 maja 2012).

Niech Pan nam błogosławi i zawsze nam towarzyszy, a Maryja wstawia się za nami. Dziękuję!